

ната гласна се обяснява съ т. н. степенуване. Това явление — замѣна въ коренни срички на гласна отъ по-ниска степенъ съ гласна отъ по-висока степенъ, се наблюдава еднакво и въ старобългарски и въ новобългарски. Степенувани сж напр. гласнитѣ и въ следнитѣ случаи: рекохъ — пророкъ (е—о), тека, точка, токъ (е—о); вия, вѣянецъ, повой (и—ѣ—о), гния, гной (и—о); дѣхамъ духъ (ѣ—у) и т. н.

Така че добре е, едничко правилно е да се пише „читалище“, което се основава и на старобългарската форма читатель (чешки čítatel, полски czytelnik, сърбо-хърватски читалац). И всички думи отъ сѣщия корень, въ който срѣщаме *е* вмѣсто *и* (чета, четиво, четене) сж именно съ степенувана коренна гласна. И не бива да се пише „четалище“, като се свързва непременно съ „чета“ — глаголъ въ сегашно или пѣкъ въ минало време.

Ст. п. Василевъ

Читалище „Съгласие“ — Горна Джумая.